

Gamla ekar med märkliga svampar

De gamla, grova träden i skogarna kring Kågeröds mader har växt upp i ett mer öppet landskap – i ängar och betesmarker. Väster om ån bredde ängarna ut sig i början på 1800-talet. En del av ekarna du kan se här idag var redan då fullvuxna träd. I öster höjer sig en stenig sluttning ovanför de betade våtmarkerna. Här är de äldsta träden omkring hundra år gamla. Stengårdsgårdar, hasselbuskar och gammelträdens vida kronor tyder på att slänterna tidigare varit mer öppna. Kanske har de använts som betesmark eller stubbskottäng. Dessa hassellundar och ekskogar är boplatser åt många spännande svampar, örter och fåglar – arter med märkliga namn som svavelticka, vätters och stjärtnes.

Träden berättar

Träden kan berätta mycket om en plats. Hittar du gamla träd med vida kronor i en skog tyder det på att landskapet tidigare varit mer öppet och träden har kunnat sträcka ut sina grenar.

I början av 1800-talet var huvudsysselsättningen här i trakterna boskapsskötsel. Ängar och betesmarker täckte stora delar av landskapet. Här fanns stubbskottängar som såg ut som glesa ekskogar. Under ekkronorna växte hasselbuskar, beskurna avenbokar och mattor av blommande ängsväxter. De högväxta ekarna gav både ollon och grövre virke. Från hassel och avenbok skördades lövfoder, ved, klenare virke och nötter. Ängens örter slogs, torkades och blev vinterfoder till djuren.

I Kågeröds lund, Duveke och Knutstorp finns det också gott om mäktiga, flera hundra år gamla ekar. Eken har alltså en särskild plats här vid foten av Söderåsen och är därför vald till Kågeröds byaträd.

Död ved som lever

En gammal död ek är en perfekt boplatser för massor av insekter, vedsvampar och lavar. Vedsvampar, som svavelticka, bryter ner den hårda veden när trädets skyddande bark skadas.

I den rötade veden trivs en mångfald av insekter, framförallt skalbaggar. Efterhand bildas håligheter med lös, smulig ved som kallas mulm. I mulmen växer skalbaggaras larver upp och hålen blir boplatser åt bland annat fåglar och fladdermöss.

Bryn och sumpskog

Där skogen övergår i öppen mark bildas särskilt artrika miljöer – skogsbrynen. Under vår och sommar står brynens buskar och örter i blom och bjuder insekterna på nektar och pollen. Fram på hösten har blommorna mognat till bär och nötter – ett dukat smörgåsbord för fåglar och andra vilda djur.

I den fuktiga och näringsrika alsumpskogen finns det gott om insekter. Och där det finns insekter finns det fåglar. Här trivs den duniga, lilla stjärtnesen och den sparvstora mindre hackspetten – båda lever uteslutande på insekter och spindlar.

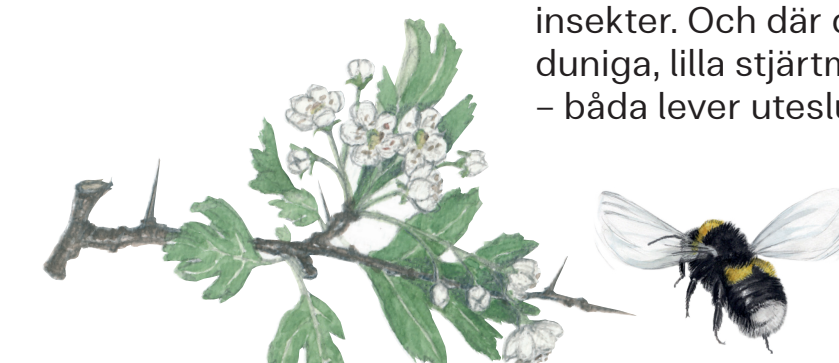

Avenbok växer tillsammans med ek och ask i den östra skogen. Trots namnet är detta träd närmare släkt med hassel än med bok.

Nötväckan tar gärna över ett övergivet hackspettshål. Men den murar igen öppningen till lagom storlek först.

Den mindre hackspetten kan lättare hacka ut sitt bohål efter att vedsvamparna har mjukat upp den hårda veden.

Hagtorn växer i brynen och blommar med vita blommor i maj.

Blåklockshumlan besöker gärna hagtorn i soliga skogsbryn.

Stjärtnesen är ganska orädd och lätt att få syn på. Den trivs i den insektsrika alsumpskogen.

Svaveltickan växer på gamla lövträd, ofta ek.

Hasselns hon- och hanblommor.

hasselnötter

hasselbuske

Många skalbaggar, som gräsgrön guldbagge har tidigare i livet levt som larver i murkna gamla träd. När de är fullvuxna skalbaggar äter många nektar och pollen från växter i bryn och gläntor.

Den praktfulla orkidén skogsknipprot trivs i lövskogens näringsrika mylla. Tänk på att alla orkidéer är fridlysta.

Under hasseln växer den rosa vättersen som parasit på buskens rötter.

SVALÖVS KOMMUN
PLATS FÖR LIV